

VÜCUD MERTEBELERİ

Vücut mertebeleri muhtelifdir.

Ve vücud âlemleri ayrı ayrıdır.

□ Ayrı ayrı oldukları için,

□vücutta rüsuhu bulunan

□ bir tabaka-i vücudun bir zerresi,

□o tabakadan daha hafif bir tabaka-i vücudun

□bir dağı kadardır ve o dağı istiab eder.

►Meselâ:

1) Âlem-i şehadetten olan kafadaki hardal kadar kuvve-i hâfıza

âlem-i manadan bir kütübhane kadar vücudu içine alır.

2) Ve âlem-i haricîden olan tırnak kadar bir âyine,

vücudun âlem-i misal tabakasından koca bir şehri içine alır.

....

Yani:

Onun vücudu

□ zâtîdir,

□ ezelîdir,

□ ebedîdir,

□ ademi mümteni'dir,

□ zevali muhaldir ve

□ tabakat-ı vücudun

— en rasihi,

—en esaslısı,

—en kuvvetlisi,

—en mükemmelidir.

Sair tabakat-ı vücud,

□ onun vücuduna nisbeten

□ gayet zaîf bir gölge hükmündedir.

►Ve o derece vücud-u Vâcib

□ rasih ve

□ hakikatlı ve

► vücud-u mümkinat o derece

□ hafif ve

□ zaîftir ki;

Muhyiddin-i Arabî gibi

çok ehl-i tahkik,

□ sair tabakat-ı vücudu,

► evham ve hayal derecesine indirmişler;

لَا مَوْجُودَ إِلَّا هُوَ

demişler.

Yani:

Vücud-u Vâcib'e nisbeten başka şeylere vücud denilmemeli; onlar, vücud ünvanına lââyık değillerdir diye hükmetmişler.

Mektubat - 248

İşte Vâcib-ül Vücud'un

□hem vâcib,

□hem zâtî

olan kudretine karşı;

mevcudatın

□hem hâdis,

□hem ârızî vücudları ve

mümkinatın

□hem kararsız,

□hem kuvvetsiz sübutları;

elbette nihayet derecede kolay ve hafif gelir.

Mektubat - 249

MEVCUDATIN VÜCUDU

□hem hâdis,

□hem ârızî

MÜMKİNATIN SÜBUTLARI

□hem kararsız,

□hem kuvvetsiz

*Bütün eşyanın, Onun icadıyla bir **vücut-u ârızîsi vardır.***

*Ve o vücut çendan Vâcib-ül Vücut'un vücutuna **nisbeten***

gayet zaîf ve kararsız bir zıll, bir gölgedir;

□□ ***fakat hayal değil, vehim değildir.***

Cenab-ı Hak,

Hallak ismiyle **vücut veriyor ve o vücudu idame ediyor.**

Mektubat - 85

BU ÂLEM SADECE BİR VEHİM VE HÂYÂL DEĞİL !!

Amma ***ehl-i hakikat*** ise,

□veraset-i nübüvvetin sırrıyla

ve

□Kur'anın kat'î ifadatıyla görmüşler ki;

âyine-i mevcudatta

kudret ve irade-i İlahiye ile vücud bulan

nakışlar,

onun eserleridir._

!"Heme ezost"tur. "Heme ost" değil. !

Eşyanın bir vücudu vardır! ve

o vücud bir derece sabittir.

Çendan o vücud

vücud-u Vâcib'e

!nisbeten vehmî ve hayalî hükmünde zayıftır.

Fakat Kadir-i Ezelî'nin

→ icad ve

→ irade ve

→ kudretiyle **vardır.!!**

Latif Nükteler - 82

BU HÂYÂLÎ VE VEHMÎ KELİMELERİ

□NİSBETTE DOĞRUDUR

AMA HAKİKATTA KULLANIRSAK...YALNIŞTIR...

Mesela....

BİR PADİSAH İLE BENİ NİSBET EDERSEN...BEN BİR HİÇİM...VEHMÎ VE HÂYALİYİM GİBİ....AMA HAKİKATTA BEN VARIM...

DÖRT VÜCUD MERTEBESİ VAR!

Nasılki temsilde âyine içindeki güneşin

1-□hakikî vücud-u haricîsinden başka

2-□bir vücud-u misalîsi var.

Ve âyineyi zînetli boyalayan münbasit aksinin dahi

3-□arazî ve ayrı bir vücud-u haricîsi var.

Ve âyinenin arkasındaki fotoğrafın

4-□resim kâğıdına intikaş eden suret-i şemsiyenin dahi ayrı ve arazî bir vücud-u haricîsi vardır.

→Hem bir derece sabit bir vücuddur.

Öyle de

~kâinat âyinesinde ve

~mahiyat-ı eşya âyinelerinde

esma-i kudsiye-i İlahiyenin

irade ve

ihtiyar ve

kudret ile

hasıl olan

cilveleriyle

tezahür eden

nukuş-u masnuatın,

→vücut-u Vâcib'den ayrı,

→hâdis bir vücudu var.

O vücuda kudret-i ezeliye ile sebat verilmiş.

Fakat eğer irtibat kesilse, bütün eşya birden fenaya gider. Beka-i vücut için her an, her şey Hâlıkının ibkasına muhtaçtır. Çendan

حَقَائِقُ الْأَشْيَاءِ تَابِتَةٌ

dür, fakat onun isbat ve tesbitiyle sabittir.

Latif Nükteler - 82

Ve bu surette onun ilminde suretleri ve

vücut-u ilmîleri bulunan eşyaya

→ vücut-u haricî vermek ve

→zahir bir ademden çıkarmak ise,

~bir kibrit çakar gibi veya

~göze görünmeyen bir yazı ile yazılan bir hattı göze göstermek için, gösterici bir maddeyi üstüne geçirmek ve sürmek gibi veya

~fotoğrafın âyinesindeki sureti kâğıt üstüne nakleden kolay ameliyat gibi

gayet kolay bir surette

Sâni'in ilminde

□plânları ve

□proğramları ve

□ manevî mikdarları

bulunan eşyayı,

→ "Emr-i Kün Feyekûn" ile

→adem-i zahîrîden

→vücut-u haricîye çıkarır.

Şualar - 24

Bir çam ağacı çekirdeğini düşün...bunun içinde ağaç var...bu içindeki ağaç hâyâl mi...vehmî mi?

Hâyâl ve vehmî olsa...içinden nasıl gerçek ağaç çıksın?

O zaman şöyle demek doğru olur...

Çekirdeğin içindeki ağacın vücut-u ilmîsi var...vücut-u haricîsi yok...

İçinden ağaç çıkması...o vücüd-u ilmîye dest-i kudret ile vücud-u haricî veriliyor....

Her nevi ve her cüz'ünün ilm-i İlahiyede muhtelif tavırlar ile müteaddid vücudları,

□bir silsile-i vücud-u ilmî teşkil eder ve

vücut-u haricî gibi,

→vücut-u ilmî dahi,

□ hayat-ı umumiyenin manevî bir cilvesine mazhardır ki; mukadderat-ı hayatiye o manidar ve canlı elvah-ı kaderiyeden alınır.

Sözler - 110

Çok Sözlerde izah ettiğimiz gibi:

□ Herşey, *mana-yı ismiyle* ve kendine bakan vecihte hiçtir.

□ Kendi zâtında müstakil ve bizâtihî sabit bir vücudu yok.

□ Ve yalnız kendi başıyla kaim bir hakikatı yok.

→ Fakat Cenab-ı Hakk'a bakan vecihte ise,

yani *mana-yı harfiyle* olsa,

→ hiç değil.

□ Çünkü onda cilvesi görünen esma-i bâkiye var.

→ Madum değil;

□ çünkü sermedî bir vücudun gölgesini taşıyor.

→ Hakikatı vardır, sabittir, hem yüksektir.

□ Çünkü mazhar olduğu bâki bir ismin sabit bir nevi gölgesidir.

Mektubat - 59

Evet şu tarîk daha kısadır.

Çünkü dört hatvedir.

Acz, elini nefisten çekse, doğrudan doğruya Kadîr-i Zülcelal'e verir.

Halbuki en keskin tarîk olan aşk, nefisten elini çeker, fakat maşuk-u mecazîye yapışır.

Onun zevalini bulduktan sonra Mahbub-u Hakikî'ye gider.

Hem şu tarîk daha eslemdir. Çünkü nefsin şatahat ve bâlâ-pervazane davaları bulunmaz.

Çünkü acz ve fakr ve kusurdan başka nefsinde bulmuyor ki, haddinden fazla geçsin.

Hem, bu tarîk daha umumî ve cadde-i kübradır.

Çünkü kâinatı ehl-i vahdet-ül vücud gibi,

huzur-u daimî kazanmak için i'dama mahkûm zannedip,

"Lâ mevcude illâ Hû"

hükmetmeye

veyahut

ehl-i vahdet-üş şuhud gibi,

huzur-u daimî için

kâinatı nisyan-ı mutlak hapsinde hapse mahkûm tahayyül edip,

"Lâ meşhude illâ Hû" demeye mecbur olmuyor.

Belki i'damdan ve hapisten gayet zahir olarak ***Kur'an*** afvettiğinden, o da sarf-ı nazar edip ve mevcudatı kendileri hesabına hizmetten azlederek Fâtır-ı Zülcelal hesabına istihdam edip,

esma-i hüsnasının mazhariyet ve âyinedarlık vazifesinde istimal ederek mana-yı harfî nazarıyla onlara bakıp,

mutlak gafletten kurtulup huzur-u daimîye girmektir;

herşeyde Cenab-ı Hakk'a bir yol bulmaktır.

Elhasıl:

Mevcudatı mevcudat hesabına hizmetten azlederek, ***mana-yı ismiyle bakmamaktır.**

Sözler - 479

Hem Muhyiddin-i Arabî'nin nazarına,

Fahredden-i Râzî'nin

İlm-i Kelâm vasıtasıyla aldığı marifetullah

ne kadar noksan görülüyor;*

öyle de;

tasavvuf mesleğiyle alınan marifet dahi,

*Kur'an-ı Hakîm'den doğrudan doğruya veraset-i nübüvvet sırrıyla alınan marifete nisbeten

o kadar noksandır.*

Çünkü Muhyiddin-i Arabî mesleği,

huzur-u daimîyi kazanmak için لَا مَوْجُودَ إِلَّا هُوَ deyip,

kâinatın vücudunu inkâr edecek bir tarza kadar gelmiş.

Ve sairleri ise, yine huzur-u daimîyi kazanmak için لَا مَشْهُودَ إِلَّا هُوَ deyip,

kâinatı nisyan-ı mutlak altına almak gibi acib bir tarza girmişler.

□Kur'an-ı Hakîm'den alınan marifet ise, huzur-u daimîyi vermekle beraber,

□ne kâinatı mahkûm-u adem eder,

□ne de nisyan-ı mutlakta hapseder.

Belki başıbozukluktan çıkarıp, Cenab-ı Hak namına istihdam eder.

Herşey mir'at-ı marifet olur. Sa'dî-i Şirazî'nin dediği gibi: دَرِّ نَظَرٍ هُوَ شِيَاؤُ هَرِّ وَرَقِي دَفْتَرِي سَتْ أَرْ
مَعْرِفَتِ كِرْدِگَارُ

Herşeyde Cenab-ı Hakk'ın marifetine bir pencere açar.

Mektubat - 330

